ANUL III — Nr. 759. EDIŢIA A DOUA DUMINICĂ, 3 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale.

Un an în ţară	30 leĭ; în străinătate	50
Şése luni	15	25
Treĭ luni	8	13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV	. . . . . .	0.30 b. linia
» » » III	. . . . . .	2.— leĭ »
» » » II	. . . . . .	3.— leĭ »

Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsesce de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 2 Martie 1891.

SEPTAMANA

Alegerile în Austria s'aŭ făcut de astă dată în mijlocul uneĭ lupte înverşunate. Finanţa evreiască, stăpîna oraşelor marĭ şi a preseĭ, a dat naştere unuĭ curent antisemitic, care nu şi-ar fi avut raţiunea de a fi într'un stat ca Austria, unde evreiĭ se bucură de mulţĭ anĭ de drepturĭ politice şi unde ar fi trebuit, prin urmare, să piardă caracterul lor esclusivist.

Finanţa însă este pretutindenĭ aceeaşi. Din această cauză, în Viena s'aŭ ales maĭ mulţĭ antisemiţĭ; din această cauză dieta austriacă va numĕra — cu toate fracţionările optimiste ale preseĭ stipendiate de finanţa evreiască — aproape o sută de adversarĭ aĭ evreilor şi din aceştĭ o sută, 31 s'aŭ ales chiar sub firma antisemitică.

Atât de mare a fost înverşunarea în contra finanţeĭ evreieştĭ, în cât la Gratz, un oraş pacinic şi locuit — în mare parte — de pensionarĭ, D. de Carneri, un bărbat politic însemnat şi care reprezenta acest oraş de douĕ-zecĭ de anĭ şi se bucura de stima generală, a căzut în faţa unuĭ debutant, care n'avea alt merit de cât pe acel de a se fi prezentat ca antisemit.

Cazurĭ de acestea s'aŭ întîmplat în multe locurĭ.

O altă notă distinctivă a actualelor alegerĭ austriace este desĕvîrşita înfrângere a cehilor bĕtrânĭ, carĭ reprezentaŭ în Boemia şi Moravia curentul favorabil împăcăreĭ cu Germaniĭ. Eĭ aŭ pierdut aproape toate scaunele în Parlament şi n'aŭ remas de cât cu 10; pe când cehiĭ-tinerĭ, reprezentanţiĭ curentuluĭ naţional-intransigent, aŭ obţinut vr'o 35 de locurĭ.

Acest rezultat va face ca guvernul central să fie silit a primi în sînul sĕŭ pe un membru al poporuluĭ ceh şi poate.... de a face concesiunĭ şi maĭ marĭ.

In genere, precum am spus'o şi altă dată, lupta în alegerile actuale austriace s'a pus pe tărîmul naţionalităţilor şi Reichsrathul, care a fost rezultatul acesteĭ lupte, coprinde 180 de germanĭ, desbinaţĭ de credinţe politice, în potriva a vr'o 150 de negermanĭ, carĭ aŭ cu toţiĭ acelaş interes: desrobirea naţionalităţeĭ fie-căruia de sub jugul austriac.

*

Regimul monarhic a ajuns în unele ţărĭ la ultima sa fază: culmea ridicoluluĭ, şi orĭ-cine înţelege că atuncĭ când un sistem de guvernămînt este de rîs, poporul asupra căruia el se exercită pricepe că este o înjosire a tolera un astfel de sistem şi se scutură de dînsul.

Asistarăm septămîna expirată la o privelişte înveselitoare pentru noĭ, privitorĭ indiferenţĭ; dar întristătoare pentru Serbia, pe spinarea căreia se resfrînge ridicolul.

Fostul Rege Milan, după ce a domnit ca vaĭ de lume, s'a apucat acum la ceartă cu foştiĭ sĕĭ tovarăşĭ de isprăvĭ şi a adresat D-luĭ M. Garaşanin, şeful partiduluĭ progresist şi fostul sĕŭ prim-ministru, o scrisoare, al căreĭ stil nu concordă cu politeţa de care trebue să se servească un Suveran şi în care îl acuză, între altele, de asasinarea a douĕ femeĭ, carĭ atentaseră la viaţa fostuluĭ Rege.

Garaşanin, la rîndul sĕŭ şi pentru a nu rĕmâne maĭ prejos de fostul sĕŭ stăpân, a respuns cu aceiaşĭ monedă, tratând pe fostul Rege al Serbieĭ de om fără creştere şi înapoindu'ĭ — cu oare-carĭ dovezĭ — paternitatea asasinăreĭ Eleneĭ Marcovicĭ şi a tovarăşeĭ sale.

Se înţelege de la sine că justiţia monarhică, care a tăcut chitic când a apărut scrisoarea luĭ Milan, s'a grăbit a da în judecată pe Garaşanin şi a confisca ziarul în care apăruse respunsul sĕŭ.

Nu e vorbă, Milan şi Garaşanin sunt făcuţĭ unul pentru altul; deosebirea este numaĭ că unul a fost Rege, pe când cel-l'alt n'a ajuns de cât prim-ministru.

*

Acţiunile luĭ Bismarck s'aŭ ridicat şi, din toată încordarea care exista între palatul imperial din Berlin şi între sihastrul de la Friedrichsruhe, de o dată cele maĭ dulcĭ manifestaţiunĭ de prietenie se fac.

Actualul cancelar doreşte să se retragă şi stă într'o corespondenţă neîntreruptă şi foarte prietenească cu predecesorul sĕŭ; contele Waldersee se duce să viziteze pe Bismarck la moşia sa.. Nu cum-va s'a convins tînĕrul Wilhelm, că se încurcă singur?

Pentru mângâierea noastră şi a întregeĭ democraţiĭ europene, să sperăm că omul de fier nu va maĭ reapare pe scenă cu tot cortegiul sĕŭ de arbitrar şi despotism. Odihnească-se în pace în castelul sĕŭ

*

In ţară domneşte o epidemie groaznică: frigurile..... electorale. Politicianiĭ de toate neamurile caută leacul acestor frigurĭ, şi pentru a face pe ţară să le admire meşteşugul, eĭ combină chinina amară cu mierea dulce şi-ĭ o daŭ să bea: conservatoriĭ se combină cu duşmaniĭ lor de moarte pentru a face pe ţară să-ĭ înghită maĭ uşor.

Zbuciumările nenorociţilor scuturaţĭ de frigurĭ pe aceste vremĭ ploioase îţĭ inspiră milă.

Guvernamentaliĭ maĭ cu seamă sunt dezolaţĭ: uite Pake, nu e Pake.

Vine primarul capitaleĭ cu dênşiĭ? Atuncĭ nu se tem de înfrîngere în capitală, căcĭ Pake ştie a conduce alegerĭ; dar dacă vine el, se duc maĭ mulţĭ tinerĭ conservatorĭ, floarea şi viitorul partiduluĭ. Nu vine Pake? Atuncĭ sunt pierduţĭ şi partidul liberal-conservator, în urma acestor alegerĭ, va dispare de pe arena politică.

Decĭ: între Pake şi moarte, guvernul să aleagă. Cu Pake, o victorie sigură în alegerĭ; fără Pake, o înfrîngere.... care ar putea fi maĭ demnă.

Vom vedea ce va prefera Lascar Catargiu.

*

Până astă-zĭ ne-am mărginit a înregistra numirile făcute de guvern, şi maĭ cu seamă de ministrul de interne, fără a le comenta. Ele merg însă *crescendo* în nepotrivire şi ridicol. De aceea ne rezervăm dreptul de a reveni şi promitem guvernuluĭ că, de şi nu vom părăsi calea uneĭ criticĭ demne şi serioase, nu ne vom feri de a-ĭ spune adevĕrurile în toată cruzimea lor şi avem foarte crude de spus.

O mică observaţie spre a încheia:

Toată presa a protestat în potriva procedeuluĭ barbar întrebuinţat de poliţie pentru a expulsa din ţară pe un inginer Filipeo, grec de origină, dar supus rus. Nu putem să nu protestăm şi noĭ.

Inţelegem foarte bine, ca, făcênd uz de un articol din lege, guvernul să expulseze din ţară — noĭ am dori din proprie iniţiativă, fără poruncĭ de la strein — pe oameniĭ carĭ i se par suspecţĭ; dar ca poliţia, în bandă, să năvălească asupra unuĭ om pacinic, pe stradă, şi să 'l înhaţe ca pe un animal sĕlbatec, atuncĭ când el stă de vorbă cu un om cunoscut în Bucureştĭ, acest procedeŭ este cu totul barbar.

Maĭ civilizaţi-vĕ, onorabilĭ poliţiştĭ, şi umblaţĭ cu maĭ puţin zel la arestarea nehoţilor!

Neagu

TELEGRAME

LONDRA, 1 Martie. — *Agenţia Reuter* află din Buenos-Ayres, cu data de erĭ, că băncile s'aŭ redeschis. Imprumutul naţional va fi pus mâine în subscripţiune; el va fi cotat la Bursă cu începere de Lunĭ.

Situaţia politică s'a îmbunătăţit în urma coaliţieĭ generalilor Mitre şi Rocca şi a partizanilor lor.

ROMA, 1 Martie. — Camera a admis prin scrutin secret prelungirea dateĭ de denunţare a tratatuluĭ de comerţ cu Austro-Ungaria.

LONDRA, 1 Martie. — Erĭ seară a căzut o zăpadă foarte mare în Sudul Engliterei şi în ţara Galilor; ea era însoţită de viscol. Maĭ multe trenurĭ aŭ fost oprite din cauza zăpezeĭ; frigul este foarte mare.

CAIR, 1 Martie. — Consiliul de Miniştri a decis ca judele englez Scott să fie autorizat de a asista la Consiliŭ, dar numaĭ când va fi vorba de chestiunĭ judiciare.

MARSILIA, 1 Martie. — Nişte scrisorĭ din Indochina anunţă că pirateria a luat în Tonchin o întindere ameninţătoare. Intr'o luptă recentă Franceziĭ aŭ pierdut doĭ ofiţerĭ şi maĭ mulţĭ împuşcătorĭ tonchinezĭ. Piraţiĭ aŭ atacat satul Şobbt şi aŭ ucis pe reşedintele francez şi pe doĭ funcţionarĭ.

Ziarul *L'avenir du Tonkin* zice că trebue 10,000 oamenĭ pentru a nimici pirateria.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

SERBIA-BULGARIA

BELGRAD, 1 Martie. — *Journal Officiel* publică promulgarea bugetuluĭ care se soldează atât la veniturĭ cât şi la cheltuelĭ cu 57,527,084 dinarĭ.

Ministrul de finanţe e autorizat de a emite bonurĭ de tesaur până la 5,000,000.

D. Milovanovicĭ, şef de secţie la Ministerul afacerilor streine, e numit comisar al guvernuluĭ pe lângă Banca Naţională din Belgrad.

SOFIA, 1 Martie. — D. Burianu, agent diplomatic al Austro-Ungarieĭ, a plecat în congediŭ. Comitele Sterzenski va gira în lipsa sa afacerile Agenţieĭ.

Direcţiunea Serviciuluĭ Sanitar

In urma celor publicate de noĭ cu privire la nesupunerea către legĭ a spiţeruluĭ Roşu, am crezut că D. Doctor Alexianu, Directorul general al acestuĭ Serviciŭ, se va mişca puţin şi va repeta ordinile sale de astă primăvară şi de astă toamnă, ca farmacia de la Hotel de Londra să fie mutată la Olarĭ, localitate pentru care a fost dată concesia.

Până azĭ D. Doctor Alexianu arăta aceiaşĭ indulgenţă şi camaraderie către D. Dr. Felix, socrul spiţeruluĭ nesupus şi pe care, suntem convinşĭ, 'ĭ o va arăta şi maĭ 'nainte.

D. Roşu, tare de protecţia de care se bucură, aflăm că la St. Gheorghe se va muta în casele sale, adică faţă în faţă cu farmacia *Foişorul de Foc*, de care ce D. Doctor Alexianu d'astă dată nu se va maĭ osteni nicĭ măcar să'ĭ maĭ repete ordinele anterioare.

Denunţăm D-luĭ Ministru de Interne aceste manopere şi 'l rugăm în interesul sănătăţeĭ publice să binevoiască a învita pe D-nu dr. Alexianu ca să execute legile, făcêndu-ĭ cunoscut că dacă s'a schimbat guvernul, legea a rĕmas aceiaşĭ.

Y.

Un Prinţ în agonie

ROMA, 1 Martie. — D. San Donato, deputat, a cerut de la preşedinte să facă să se ia ştirĭ în privinţa Prinţuluĭ Napoleon. Acest demers fiind aprobat de Cameră, preşedintele a declarat că va fi interpretul corpuluĭ legislativ pe lângă ilustrul bolnav.

Doctoriĭ cred că prinţul Napoleon va muri peste noapte, cu toate că Prinţul a păstrat toată cunoştinţa şi limpezimea spirituluĭ.

ROMA, 1 Martie. — Regele se află de douĕ ceasurĭ pe lângă Prinţul Napoleon cu Principesa Clotilda, principesa Matilda, ducele Aoasta şi Cardinalul Bonaparte. Prinţul Victor a intrat de maĭ multe orĭ în odaia părinteluĭ sĕŭ.

— Se asigură că Monsiniorul Mermillord a spovedit pe Prinţul Napoleon în timpul dimineţeĭ.

— Regele a revocat ordinul privitor la revista ce trebuia să se facă mâine dimineaţă cu prilejul aniversăreĭ naştereĭ sale.

Românii din Cluj

Ca respuns la telegrama de felicitare a celor 200 studenţĭ adresată Românilor din Cluj, pentru bărbăţia cu care aŭ înfruntat sĕlbătăciile Maghiarilor, D. Iuliu Coroianu din Cluj, a adresat studenţilor următoarea telegramă:

Studenţilor universitarĭ Românĭ
Bucureştĭ.

Lupta între cadrele legiĭ pentru cele maĭ scumpe tesaure ale unuĭ popor, cum sunt limba şi naţiunea, ne-o impune datoria de cetăţenĭ şi de om. Implinirea acesteĭ datoriĭ ne este impusă şi de iubirea patrieĭ noastre şi de îngrijirea pentru viitorul eĭ. Nicĭ ura de rasă, nicĭ injuria ce ni se face, nicĭ insultele şi pietrile nu ne vor împiedica de la îndeplinirea acestor datoriĭ. Vom merge înainte ca tot-d'a-una cu fruntea senină şi deschisă, căcĭ cauza este sfântă şi cea maĭ sublimă. Vĕ suntem mulţumitorĭ pentru interesarea adevĕrat frăţească.

Iuliu Coroianu.

LIGA LA VASLUI

27 Februarie 1891

Domnule Director,

Cunoscênd interesul ce'l puneţĭ pentru respândirea Unităţeĭ de cultură a Românilor, 'mĭ iaŭ libertatea d'a vĕ ruga să bine-voiţĭ a însera în stimabilul D-v. ziar *Adevĕrul* că, cetăţeniĭ din oraşul şi judeţul Vasluĭ, în seara de 26 Februarie a. c., întrunindu-se în sala Primărieĭ sub preşedinţia D-luĭ colonel St. Rosetti, mare proprietar, asistat de D-niĭ Cesar Simonis, avocat, şi Arghir Cuza, proprietar, ca secretarĭ, după luarea cuvêntuluĭ de către D. Neron Lupaşcu, care a expus cu mult simţimênt românesc scopul întruniriĭ; apoĭ de D. Paul Gorgos, avocat şi Const. Calmutzki, profesor, asupra moduluĭ şi persoanelor de acţiune,—în compunerea comitetuluĭ, s'a hotărît a se fonda şi în Vasluĭ, o secţiune a Ligeĭ constituite în Bucureştĭ, pentru unitatea culturală a tuturor Românilor; şi în acest scop s'a ales un comitet compus din următoarele persoane: D-niĭ colonel St. Rosetty, doctorul Alex. Peridi, Neron Lupaşcu, Ştefan Severin, Grigorie Staver, căpitan Petru Antonescu, St. Papadopulo, P. Gorgos, Alex. Vasiliu, N Sebastian, Const. Calmutzki, Cesar Albineţ, Nicu Ciurea, Alex. G. Hinna, Nicu Botez inginer, Dimitrie Stati şi Vasile G. Cuza.

Acest comitet se va pune în relaţiunĭ cu Liga centrală din Bucureştĭ, va forma statute, pe care le va supune aprobăreĭ generale într'o şedinţă cât maĭ apropiată.

Vasluianu.

Din R.-Sărat

D-nu Dr. Blasianu a prezintat la Redacţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, o listă coprinzênd numele săracilor cărora s'a împărţit produsul Baluluĭ din a. c. 1891.

Un început bun.

Dar de ce tace la cele-l'alte întrebărĭ?

De ce nu a prezentat lista săracilor cărora li s'a împărţit produsul baluluĭ din anul trecut 1890, şi asupra căruia am insistat maĭ mult?

De ce nu arată persoanele anume cărora s'aŭ împărţit ajutoare de Crăciun, din produsul *baluluĭ* ce era să se dea în 1891, şi dacă a crezut să împarţă din aceştĭ banĭ, încă de când nicĭ nu se vorbea de bal? De ce nu mărturiseşte, ce l-a înpedicat să împarţă ajutoare la săracĭ treptat cu încasările ce făcea din biletele vândute pentru bal, când iarna era aşa de aspră?

Ce? a aşteptat să fie ales maĭ întâĭ la Comună? apoĭ în acest scop se da balul?

A restituit baniĭ împărţiţĭ din produsul baluluĭ de la 12 Ianuarie 1891 săracilor clubiştilor la Crăciun? nu rĕspunde.

Când am arătat sgomotul ce circulă aci, privitor la produsul baluluĭ pentru săracĭ din 1890 şi 1891, ceream să se facă lumină pentru ca bănuelile să dispară.

Ştiut este că abia peste şapte zile şi dupe multe ezitărĭ, D-nu Blasianu făcu un rĕspuns pe care l'am calificat, în care nu spune nimic de produsul baluluĭ din 1890 şi arată numaĭ suma ce s'a adunat cu balul din a. c. 1891, făcênd declaraţia că din acea sumă nu s'a împărţit nicĭ o centimă, şi că acest produs se va împărţi dupe alegerile comunale.

Din noŭ am cerut compturile balurilor şi listele cu nume şi cifre.

La această cerere, D-nu Blasianu, însoţit de o scrisoare a sa, publică drept rĕspuns un proces-verbal al *Comitetuluĭ Clubuluĭ*, în care se mărgineşte a declara că, avênd încredere în comitetul baluluĭ, refuză publicarea socotelilor, învită pe ceĭ ce voesc să vază socotelile să vie la *Club* şi adresează şi câte-va insulte luĭ *Cucu*.

Eĭ bine, aceasta am cerut eŭ? Eŭ nu am bănuit onestitatea persoanelor ce 'şĭ daŭ certificat singure.

Dar am arĕtat svonurile care statornicesc că s'a abuzat de obolul destinat săracului suferind de frig şi foame şi s'a

dat favoriţilor în dispreţul celor ce aŭ contribuit.

Comitetul clubuluĭ refuză a face lumină dar bănuelile se întăresc.

Comitetul insultă pe *Cucu*, dar insultele şi le apropríe refuzând compturile.

D-niĭ Blasianu şi I. Friedman carĭ aŭ dispus de produsul balurilor subscriŭ procesul-verbal prin care refuză publicarea compturilor şi a listelor.

D. Blasianu declară în prima sa întêmpinare că din produsul baluluĭ din anul curent 1891 nu s'a împărţit nicĭ o centimă; în a doua sa întêmpinare, când dă şi câte-va ţifre — *arată că din produsul baluluĭ din anul curent 1891 s'a împărţit încă de la Crăciun leĭ 350.*

Când a mărturisit adevĕrul? Intâĭ saŭ pe urmă? Intâĭ spune că nu a împărţit nicĭ o centimă şi pe urmă declară că a împărţit încă de la *Crăciun.*

Contrazicerea a adus lumină fără voia D-lor. Cum? D. Blasianu împărţea venitul baluluĭ din 1891 în 1890 şi nu ştia cuĭ? Numaĭ ţifrele l-aŭ dat de gol.

D. I Fridman iscăleşte procesul-verbal cu injuriile, dar de socotelile din 1890 tace chitic, nicĭ usturoĭ nu a mâncat, nicĭ gura....

Cum luaţĭ sarcinĭ laudabile şi refuzaţĭ a face lumină?

Puneţĭ poliţia să vĕ tîrască un numĕr de nenorocițĭ infirmĭ, flămânzĭ şi despuiaţĭ la uşile voastre pentru a le da *un leŭ* saŭ *douĭ* cât vĕ va plăcea, şi, după ce 'ĭ-a *secat foamea şi frigul iernei* refuzaţĭ a publica numele acestora?

Apoĭ nu vedeţĭ că nu se potriveşte? Vreţĭ să ascundeţĭ ceva? Declaraţĭ-o franc că asta a fost toată pricina, vreţĭ să ascundeţĭ pe ceĭ ce nu sunt săracĭ şi cărora le-aţĭ trimis de la 20 leĭ în sus acasă. Orĭ-cât aţĭ ascunde-o, faptul reese clar.

D. Blasianu, primar, medic de judeţ, de unde nu a demisionat, medic la căile ferate române pe linia Râmnic-Buzĕŭ, care a fost ales din graţia poliţieĭ şi zapciilor luĭ *Ciurea,* a presiunilor neoneste şi convingerilor cu sunătorĭ, în loc să se fi mărginit a da pur şi simplu compturile şi listele, găseşte cu cale să facă polemică, să se laude că a fost ales primar. Se potriveşte?

Cucu vĕ va mulţumi şi vĕ va descărca de rĕspunderea la care v'a tras, dacă veţĭ avea buna creştere ca în loc să insultaţĭ, să daţĭ publicităţeĭ prăfuitele compturĭ ale baluluĭ din 1890, cum şi lista săracilor, cărora le-aţĭ împărţit ajutoare cu suma în dreptul fie-căruia.

Dar compturile, listele, ţifrele, numele şi onoarea D-voastră va fi salvată, iar subscrisul păcălit.

Când veţĭ refuza, îmĭ voiŭ lua voia a comenta lista ce aţĭ dat şi voiŭ trage concluziile ce reese.

Cucu.

DIN BACĂU

CARTE POŞTALĂ

Duminică, Martie 1891

Vreaŭ acuma de urît
Cum sătul îs până 'n gît,
Şi de lume şi de toate
Când îĭ vĕd cum daŭ din coate
Desperaţĭ şi prăpădiţĭ
Şi de grijurĭ năpădiţĭ
Să maĭ scriŭ vr'o două buchĭ
Cu tăişurĭ şi cu muchĭ;
De,—m'am săturat şi eŭ
Să şed cum stă Dumnezeŭ
Fără treabă, somnoros
Alintându-şĭ pe Hristos
Toată ziua colo sus
Şi bînd ceaiurĭ ca un rus,
Luĭ îĭ merge,—poate are
Banĭ, şi slugĭ, şi lumînare
Si de toate ca un sfînt,—
Dar noĭ ceĭ de pe pămînt
Vaĭ de capul nostru,—azĭ
Coaja din ceaun o razĭ,
Mîni vinzĭ poate şi ceaunul
Şi ieĭ câmpiĭ ca nebunul...

Şi de-aceia, Domniĭ meĭ
Şi aceĭ ce derbedeĭ
Vi se par că umblă 'n bobot
Bunĭ să-ĭ ducĭ în Iaşĭ în hobot
Nu 's aşa,—e o părere
Eĭ se mişcă cu putere
Să arunce gureĭ hrană
Orĭ şi cum,—şi de pomană.
De aceea vezĭ pe uniĭ
Socotind cărarea luniĭ
Şi a astrelor, şi cată
Pe hărtie de 'ţĭ arată
Cu compasul cum se duc
Şi cam încotro apuc
In nemărginirĭ albastre
Atâţĭ sorĭ şi-atâte astre;
Şi pe alţiĭ iar îĭ vezĭ
Cum adună frunze verzĭ,
Vermĭ, şi fluturĭ şi gândacĭ,
De pe câmpĭ, de pe copacĭ,
Şi în boldurĭ îĭ înţapă
Şi'ĭ aşază'n rînd să'ncapă
In cutiĭ cu geam, curate
Şi se pun pe botezate,
Şi aceştĭ nănaşĭ de carĭ
Şi de viermĭ şi de ţînţarĭ
Şi de frunze şi de peştĭ,
Le daŭ nume păsăreştĭ; —
Vezĭ pe alţiĭ săpând dealurĭ
Şi dărmînd mereŭ la malurĭ
Să găsească vr'o fosilă, —
De-o găsesc, — par'că ţi-ĭ milă
Când îĭ vezĭ cum fac la gură
Pentr'un hîrb de dărmătură; —
Alţiĭ cat pe câte-o cute
Idiomele perdute
Orĭ pe câte-un pergament
Al Sanscriteĭ alfabet;
Eĭ limbĭ moarte vor să'nvie
Şi stric topurĭ de hârtie
Pentru limbĭ ce nu maĭ sânt
Pentr'o iotă'n vr'un cuvînt.

Domniĭ meĭ, şi eĭ doar sînt
Desperaţĭ pe ĕst pămînt
Ca şi bieţiĭ flaşnetarĭ
Cariĭ cânt la geamurĭ marĭ,
Şi, cum pântecu-ĭ stăpîn
Peste toate, şi rămîn
Toate'n urma luĭ, — socot
Fie-care fac ce pot;
Pentru dînsul zic pe carte
Dumnealor, cum vĕd departe
Leafa, orĭ steclind concursul
Şi-atuncĭ joc cum joacă ursul;
Nu gândiţĭ că eĭ învaţă
Cărţile din scoarţă'n scoarţă
De bun plac orĭ din pornirĭ
Că s'ar face eĭ martirĭ
Aĭ ştiinţeĭ; — pentru lume
Că muncesc: — O! astea-s glume;
Lasă-ĭ bată-i-ar norocu
Că prin lume-şĭ cată locu
Tot maĭ sus, maĭ sus, şi vor
Să lucească capul lor
Dintre toate, peste tot
Şi cum toate'n lume 'not
In ne-ştire, singurĭ eĭ.
Dac'ar presara scânteĭ,
O atuncĭ prostimea multă
Ar vedea-o cum i-ascultă
Cum îşĭ lasă capu'n jos
Şi-ĭ ia'n umerĭ bucuros;
Că's deşteptĭ mânca-i-ar lupu
Si ştiŭ că'n prostime-ĭ stupu.
— Nu zic doară că fac rĕŭ
Mĕ ferească Dumnezeŭ
Dar de ce n'ar spune-o drept
Procopseala c'o aştept
Şi se daŭ martirĭ pe faţă
Cartea'n mână când o'nhaţă.

Mulţumim luĭ Dumnezeŭ
Că la noĭ pe la Bacăŭ
N'am avut de numĕrat
Nicĭ picior de învĕţat
Noĭ suntem maĭ practicĭ mult
Şi îmĭ place să-ĭ ascult
Pe bătrînĭ când ne spun cum
Irmiliciĭ daŭ la drum,
Oile fătaŭ mereŭ
Toată vara, şi c'un leŭ
Cumpĕraĭ o vacă mare
Cu viţel şi mulgĕtoare,
Şi cum spun eĭ că pe-atuncĭ
Unde-ĭ hală eraŭ luncĭ
Şi se prind pe rĕmăşag
Că eraŭ pădurĭ de fag,
Codru vechiŭ şi nepurtat,
Unde e acum palat;
Pe-atuncĭ uliţĭ nu eraŭ,
Fie-care îngrădeaŭ
Cât îl ajungea cojocul
Şi al luĭ era tot locul;
Şi, — prizênd tabacu 'ncet
Eĭ îşĭ laud vr'un băiet,
Vr'un nepot care la ţară
Seamănă grâŭ şi secară!
Ia acela-ĭ om, — nu voĭ
Slabi ca nişte piţigoĭ.
Să vĕ dea-o palmă unul
Aţĭ gândi c'a tras cu tunul.

Pe-aicĭ ne 'ndeletnicim
Cu de-a lumeĭ, că noĭ ştim
Că degeaba caţĭ prin stele
Dacă n'aĭ pe foc surcele;
Maĭ cu seamă uite, cum
Ne-a căzut colacu 'n drum
Cu alegerĭ, — Doamne sfinte
Acu cine-a fi cu minte
Om se face, — cine nu,
Dă de gârlă tot acu.
Noĭ ştim asta, şi de-aceia
Fie-care cată cheia
Doar a descuia să vadă
Cine 'n scaun ar' să şadă
Ca cu dênsul, fie-cine
Să se deĭe, căcĭ e bine
Ca sfântul ce ţi-l alegĭ
Să te dreagă, — nu să-l dregĭ.
Şi aşa în loc pe carte
Să cătăm cum se împarte
Două paĭe, la ceĭ treĭ
Cu urechile din eĭ,
Noĭ cătăm la librărie
«Universul» că el ştie
Poĭmînĭ ce-ar să fie, şi,
Poate-a spune într'o zi
Cine-a fi să între'n raĭ
Deputat pe luna Maĭ
La alegerĭ la April,
Şi-atuncĭ n'am maĭ da tiptil
Unuia pe la otel
Altuĭ, acasă la el
Să-ĭ propunem vot curat
Pe-ascuns, par'că-ĭ de furat,
Că tare suntem pe ducă
Mulţĭ din noĭ, ca ş'o duducă
Cînd se vede că dă'n post,
Că e tare lucru prost
Să îmbătrîneştĭ aşa
Şi s'ajungĭ pe mama ta;
Şi noĭ cum suntem săracĭ
O s'ajungem la colacĭ
Şi-atuncĭ nu ne maĭ ia-n seamă
Nicĭ la vot, şi dă ni-ĭ teamă
Şi de-aceia dăm din cot:
Carnavalul ăsta tot.

Ba'ncă uniĭ maĭ isteţĭ
Maĭ voinicĭ şi maĭ trupeţĭ
Dintre noĭ, pornesc tocmeala
Cînd cu ista cînd cu ceala
De pe-acuma.—Ca să-ĭ vadă
Es cu băţ de corn pe stradă
Gros cît mîna, cu măciucă,
Şi îl joc, cum joacă-o ştiucă
Colo'n iaz cînd soare vara
Bate'n apă până seara.—
— Alţiĭ, iar de pe acuma
Ne tocmim să batem numa
Palmele, şi se poftim
La tribunĭ pe cine ştim.
Şi să-ţĭ taĭ atuncĭ pulpana
Când vom bate darabana
Colo'n sală'n palme, proştiĭ
Când ne-or face semn aĭ noştri
Că opinia'n Bacăŭ
Noĭ o facem, doară zĕŭ
Nu strigăm de geaba ura
Şi'ĭ purtăm harababura
Prin oraş nopţile marĭ
Cu făcliĭ şi lăutarĭ;
Nu cumva aţĭ vrea să ştim
De gazete?—De citim
Plătim banĭ pe ele, dar
Eĭ ne daŭ şi n'aŭ habar,
Ş'apoĭ,—gură... fie-care
Poate face, dar de n'are
Banĭ să deĭe părăleşte
Il lăsăm pân'a maĭ creşte.

Domniĭ meĭ, cum ne vedeţĭ
Suntem toţĭ oamenĭ deşteptĭ
La Bacăŭ,—că bunăoară
Noĭ ne ocupăm de ţară
Şi de starea noastră încă;
Nu'ĭ filosofie-adâncă
Să ştiĭ că dac'într'un Stat
Cetăţeniĭ singurĭ cat
Să stea bine, să prospere
Statul însuşĭ ia putere;
Pe când alţiĭ nicĭ nu ştiŭ
De's alegerĭ,—eĭ tot scriŭ,
Pot să iasă turcĭ din urnă
Eĭ îşĭ ştiŭ una şi bună:
Să citească şi să spuĭe
Ca o babă hututnie.

Vĕ voĭ maĭ trimite'n Marte
Vre-o cartă, căcĭ se poate
Să rĕmân cu mâna'n sîn
Dacă n'oĭ găsi stăpân
Şi-oĭ lua atuncĭ pe uniĭ
La tocat, cum căpcăuniĭ
Hăcuiaŭ între măsele
Codriĭ de'ĭ făceaŭ surcele
Că omul când nu'ĭ tocmit
Se pune pe pilduit
Pe ceĭ-l'alţĭ maĭ cu noroc
Doar şi-o face şi el loc.

Badea Pletea

INFORMAŢIUNI

Casierul Central al Ministeruluĭ de Finanţe se va retrage la pensiune.

***

D-nul Casier General de Ilfov a fost înlocuit prin D-nul Alexandru Miclescu!

***

D-nul Inspector financiar Constantinescu va trece casier central.

***

Se vorbeşte că cea maĭ mare parte din casieriĭ generalĭ de judeţe, rĕmaşĭ din timpul D-luĭ Ion Brătianu, vor fi înlocuiţĭ zilele acestea; iar perceptorul culoreĭ de negru, Lucescu, va rĕmâne ca şi până acum chiristigiŭ, arendaş şi perceptor.

—✠—

Murdăria în care se află cele maĭ multe din stradele capitaleĭ a ajuns revoltătoare. Aproape zilnic primim la redacţie plângerĭ din partea cetăţenilor, cu rugămintea de a atrage atenţiunea autorităţeĭ în drept de a supraveghia asupra stăreĭ higienice ale uliţelor. Chiar în momentul acesta ne vine o nouă plângere a maĭ multor cetăţenĭ de prin împrejurimile strădeĭ Domniţeĭ Nastasia, reclamându-ne că în locul viran din faţa *Monitoruluĭ Oficial* s'a dipus de către primărie a se căra toate infecţiunile de pe celelalte strade. Ast-fel, că subt cea maĭ uşoară căldură a soareluĭ, toate acele murdăriĭ vor începe să se evaporeze, împrăştiind atâtea miazme bolnăvicioase.

—✠—

Mişcarea comercială în piaţa Botoşanilor este foarte mare de câte-va zile.

Porumburile sunt foarte căutate şi preţul a întrecut suma de 1000 leĭ vagonul.

Cererile de export sunt foarte marĭ şi porumb puţin în depozite.

—✠—

Primim din Tunis următoarea telegramă:

1 Martie, 1891

Incrucişătorul român *Elisabeta* a sosit; a schimbat saluturile obişnuite cu bordul *La Goulette.*

—✠—

Un consiliŭ de miniştri s'a ţinut aseară la ministerul de interne.

Intre alte cestiunĭ a fost şi aceia de a se numi maĭ mulţĭ sub-prefecţĭ.

—✠—

Bahluiul, care venise mare din cauza topireĭ zăpezilor şi ameninţa partea de jos a oraşuluĭ Iaşĭ, 'şi-a retras apele, intrând în matca sa.

In două zile apele crescuseră cu un metru şi jumĕtate.

—✠—

Ziarele portugheze, cum e *Gazette du Portugal, o Globo, Correio da Monhâ, A Noite* şi *a Tarde* sunt toate pline de laude la adresa tînĕruluĭ nostru Grigore Gabrielescu, care a obţinut un adevĕrat triumf în opera *Othello.*

Gabrielescu pleacă din Lisabona la Servilla, unde este angajat pentru zece zile. Gabrielescu a cântat în *Othello* cu D-şoara Elena Theodorini.

—✠—

Peste 2—3 zile va apare un frumos volum de versurĭ realiste, intitulat: **Icoane,** de *Dim. C. Teleor.*

—✠—

Primim din comuna Mireĭ, jud. Buzĕŭ, o scrisoare, în care ni se spune că D-na Ecaterina Niculescu, directoarea şcoaleĭ de fete din comuna aceia, în loc de a se ocupa de instrucţia fetelor, le trimite cu bilete de dragoste la amanţiĭ sĕĭ de la gara Monteoru, situată cale de un sfert de poştă departe de sat. Atragem atenţiunea Ministeruluĭ instrucţiuneĭ publice asupra acestor imorale purtărĭ ale aceleĭ directoare şi cerem intervenirea uneĭ anchete serioase.

—✠—

Până la punerea în aplicare a legeĭ pentru organizarea pompierilor, Primăria Capitaleĭ a înscris în bugetul viitor suma de 186,000 leĭ, ca şi în alţĭ anĭ.

—✠—

Partea fie-căruĭ societar de clasa I al Teatruluĭ Naţional a fost pe luna Februarie de 558 leĭ, iar cu *des feux* 720 leĭ.

—✠—

In luna Februarie s'a vîndut la hala Centrală 20,000 de pieĭ de miel tăiaţĭ la acea hală.

Preţul uneĭ pieĭ a variat de la 6 la 8 leĭ.

—✠—

D-na Eugenia Beslegeanu-Briol, proprietara Magazinuluĭ de Mode din calea Victorieĭ 65, hotel Manu, a plecat la Paris spre a aduce asortiment de pălăriĭ pentru Doamne şi Domnişoare de la cele maĭ principale case de mode din Paris pentru sezonul de primă-vară.

—✠—

Pentru Duminecă 3 Martie 1891, este anunţat concertul D-luĭ *Constantin Dumitrescu,* profesor al Conservatoruluĭ, care va avea loc la 3 ore după amiazĭ, în sala Ateneuluĭ noŭ.

La acest concert vor maĭ lua parte societatea *Liedertafel,* sub direcţiunea D-luĭ *R. Peters,* şi D-niĭ *E. Wachmann, E. Hübsch, Max. Reinider, E. Narice,* maĭ mulţĭ profesorĭ aĭ Conservatoruluĭ şi membriĭ aĭ orhestreĭ Teatruluĭ Naţional.

—✠—

Comunicaţia între Giurgiu şi Alexandria s'a întrerupt, din cauză că rîul Vedea a rupt podul ce se afla la marginea orasuluĭ Alexandria.

—✠—

Ierĭ s'a prins de către comisaru respectiv în gara de Nord, o servitoare anume Roza Mateiŭ, ca de vr'o 13 anĭ, care furase de la stăpînul sĕŭ D-nul Butculescu, suma de 3,000 leĭ şi 2 inele de aur.

Baniĭ şi inelele s'aŭ găsit la dînsa, şi aŭ fost înaintaţĭ d-luĭ Butculescu.

—✠—

Teatrul-Naţional.—Direcţiunea D'Auria (Milan). D-na *Darclée* va da şase reprezentaţiĭ cu începere de la 1 Aprilie, următoarele opere: *Romeo* şi *Julietta* (Gounod), *Faust* (Gounod), *Cavaleria Rusticană* (Mascagni).

Trupa: Cremonini tenor de la Teatrul Fenice (Veneţia); Ancona, bariton de la Teatrul Scala (Milan); Broglio, bas de la Teatrul Argentina (Roma); D-na Ram-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

87

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

X

La Notar

— Bine.

Doamna de Vaunoise s'aşeză într'un fotoliŭ.

Işĭ ridică voaleta şi dulcele'ĭ obraz păru că caută în prejuru'ĭ pe cineva pe care nu 'l vĕzu.

Faţa'ĭ exprimă un fel de uşurare. Respiră lung şi aşteptă.

Nu aşteptă mult. Clienţiĭ ca dînsa nu aşteaptă mult la un notar.

D. Felix Hardouin intră îndată.

Zise conteseĭ, pe când ea întindea mâna:

— Miĭ de ertăciunĭ îţĭ cer fiindcă nu am venit la d-ta acasă, însă am avut foarte mult de lucru toată ziua... n'am putut avea nicĭ un minut liber.

— Nu ştiĭ că pentru mine e o distracţie ca să viŭ să te vĕd? D-ta eştĭ unu dintre puţinĭ şi buniĭ meĭ prietinĭ.

— Prietenia d-tale 'mĭ face onoare, doamnă contesă.

Şi schimbând numaĭ decât vorba, o întrebă:

— Ştiĭ despre ce 'ĭ vorba?

— Da.

— S'a prezintat un domn care vrea să cumpere Boissy.

— Ce vrea să facă cu el?

— Nu ştiŭ, dar de vreme ce plăteşte...

— Negreşit. V'aţĭ învoit de preţ?

— Toate condiţiile sînt regulate. Actul va fi gata peste câteva minute.

— Şi... aşteptaţĭ să vie cumpĕrătorul?

Notarul scoase ceasornicul din buzunar.

— Noĕ ore, zise el; mĕ mir că n'a venit încă.

— Şi d. de Vaunoise?

— Procura sa este aci — Sîntem învoiţĭ înpreună... Nu l'aĭ vĕzut?

D. de Vaunoise mi-a trimes rĕspuns că nu prânzeşte acasă... că o să lipsească până mâine seară... Se duce la un prieten al sĕŭ, aproape de Melun... Saŭ în altă parte...

Contesa zise iar:

— Cum 'l chiamă pe strein?...

— Ţi-am spus: George...

— Davidson?

— Da.

— E American?

— Da.

— De origină?

— Nu.

Contesa tresări.

Se uită ţintă la notar.

— Atuncĭ de unde e? întrebă ea tremurând.

— Nu am pentru ce să'ţĭ ascund, este un Frances care a plecat de mult din patria luĭ.

— De multă vreme?

— De vreo doĕzecĭ de anĭ. M'a rugat să nu'ţĭ spun detaliul acesta... In America e cunoscut cu numele de Davidson... Insă d-ta trebue să 'l cunoştĭ şi prin urmare secretul acesta nu are nicĭ o însemnătate în faţa d-tale. Atât numaĭ că eraĭ prea tînĕră în vremea când a plecat el...

— George Dambert! Zise ea în prada celeĭ maĭ cumplite emoţiunĭ.

S'auzi un clopoţel.

— Chiar el este, zise d. Hardouin liniştit.

— Dar nu vreaŭ să'l vĕd.

— Pentru ce?

D-na de Vaunoise se sculă.

— Lasă-mĕ să ies... te rog... veĭ regula vînzarea cum veĭ şti...

Felix Hardouin o apucă de mână.

— Prea târziŭ. Fiĭ liniştită! Ce'ţĭ pasă! zise el.

George Davidson intra întrodus de servitorul bătrîn.

Când vĕzu pe Blanşa se opri în loc.

— Doamna contesa de Vaunoise, zise notarul, prezentându'ĭ pe unul altuia, d. George Davidson.

Şi trecu îndată în cabinetul d'alăturĭ şi întrebă pe tînărul care scria contractul:

— Gata e?

— Da, domnule.

George Dambert se înclinase înaintea d-neĭ de Vaunoise.

Tot necazul îĭ trecuse când o vĕzuse.

— Blanşo, te găsesc dupe atâţia anĭ! zise el cu un glas dulce.

Ea nu rĕspunse. Iĭ zvîcnea pieptul. Vorbele i se opreaŭ în gât şi o înecaŭ.

Se uita la dînsul cu mirare, cu ochiĭ pironiţĭ pe obrazul luĭ tot tînĕr, plin de energie.

George maĭ zise repede uitându'se spre uşa pe unde ieşise prietinul sĕŭ care putea să intre dintr'un minut în altul:

— Mĕ jurasem să nu maĭ viŭ în Francia şi să nu te maĭ vĕd... N'am avut curajul să 'mĭ ţiŭ jurământul. Mĕ vezĭ că am venit! Şi nu 'ţĭ poţĭ închipui câtă bucurie simţ că mĕ aflu lângă d-ta!

— George! zise ea cu un ton rugător.

— Ah! atât maĭ rĕŭ!... Prea mult sufer... Trebue să ştiĭ tot.

— Uiţĭ că nu sînt liberă...

— Dacă 'ţĭ voiŭ cere un minut ca să vorbim, o să refuzĭ?

Li se întâlniră ochiĭ.

Ţişni unu din acele fulgere de iubire care domolesc inimile şi zdrobesc înpotrivirile.

— Nu! zise ea biruită.

— Când? Astă seară?

— Dacă voeştĭ?

— Trăsura d-tale e acea d'afară?

— Da

— Trimete-o acasă! dupe ieşirea d'aci te voiŭ aştepta la Câmpiĭ-Elyseĭ, în alee... la rond-point.

Feciorul conteseĭ, care sta pe o bancă în studiŭ, vorbea cu Iosiv.

Blanşa deschise uşa, îl chemă şi 'ĭ zise ceva.

Feciorul se înclină şi ieşi.

D. Hardouin intră însoţit de tînĕrul scriitor.

Notarul analiză repede clauzele din contract, dete condeiul conteseĭ şi'ĭ zise încet:

— Vezĭ, s'a isprăvit curênd.

Ea iscăli. Iscăli şi scriitorul în calitate de mandatar al conteluĭ de Vaunoise; George Davidson iscăli la urmă, scoase din portofoliŭ un bon de doĕsprezece sute de miĭ de francĭ asupra caseĭ Rotşild şi 'l dete notaruluĭ care 'l luă zîmbind şi iscăli şi el în josul documentuluĭ.

Afacerea se încheiase.

Notarul schimbă cu prietenul sĕŭ o privire care însemna:

— Acum eştĭ stĕpîn pe ruinele Boissy şi aĭ vĕzut pe aceea care a fost Blanşa de Charnay.

(Va urma)

baud, mezo-soprano; D-ra Vincenzi, Comprimaria.

Rolurile secundare și corurile luate de la teatrul Scala din Milan.

Abonamentul este deschis — se face pentru Avant-scene, Begnoar, bel-étage și Stal I la „Indépendance Roumaine“, iar pentru celelalte locurĭ la Casa Teatruluĭ în toate zilele.

La 6 și 8 Aprilie st. n. D-na Darclée va cânta la Opera din Budapesta și în urmă va veni la Bucureștĭ.

—✠—

Casele doctoruluĭ Mawer de pe bulevard vor fi transformate într'un local de pompierĭ, precum se va face și cu fostul hotel de Atena.

—✠—

Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă pe abonațiĭ sĕĭ din județe carĭ aŭ primit înștiințare de expirare a abonamentuluĭ Domnieĭ lor, se bine-voiască a se grăbi cu preînoirea.

Asemenea Administrația maĭ face cunoscut că *nu are pe nimenĭ însărcinat cu încasarea abonamentelor*, în provincie carĭ rugăm să fie trimise prin mandate poștale pe adresa: *Administrația Ziaruluĭ „Adevĕrul“, Bulev. Elisabeta Nr. 111.*

Abonamentele din Capitala se plătesc contra chitanțeĭ Administrațieĭ în mâna încasatorilor noștrĭ.

EPIGRAME

I

Unuĭ poetaș

Către Parnas cu pasurĭ grăbite te 'ndrumezĭ
Și orĭ-ce nerozie te-apucĭ să țĭ-o rimezĭ;
Veĭ fi primit de sigur, căcĭ s'a lățit un zvon:
Olimpicile Muze aŭ lipsă de-un..... bufon!

II

Unuĭ dramaturg

Când te-am citit nu m'am mirat
Ce mare eștĭ în nerozie,
Căcĭ tu, prin ea, aĭ câștigat
Un premiŭ.... la Academie!

Tradem.

MARIE-LOUISE NERON

MOARTEA LAUTARULUI

Zĕŭ, frumos flăcăŭ era lăutarul Petre; de și se născuse în Berry, deși era nalt și voinic, rĕmăsese însă timid, ca nu știŭ ce visător, poate din pricina miilor de legende ale ținutuluĭ berrișon, legende pe carĭ instrucția nu le poate risipi, așa sunt de grațioase și pline de poezie, de acea poezie care vorbește inimi și pe care o pricepe așa de bine poporul.

Copil de țăran, orfan prea de mic copil, fără nicĭ o avere, Petre se crescuse cum îĭ plăcuse în coliba luĭ învelită cu stuf, singura avere de la părințĭ. Copiluluĭ acestuia de țăran, care se născuse cu suflet de artist, nu'ĭ prea păsa că are o colibă; se mulțumea cu legumele din grădinița luĭ și din când în când, pe apucate, împușca furiș câte o căprioară din pădurea vecină.

Ah! ce zile bune petrecea el în pădure, când ședea pe mușchiul moale, trăgênd în piept acrele mirezme ale burienilor, ascultând cum trăește natura, fericit căĭ prinde secretele, cânta atuncĭ cu glasul luĭ pur, cam grav, improvizându'șĭ ariile după cum îĭ eraŭ impresiile: vesele orĭ triste. Studia modulațiunile pasĕrilor; repetând cu ele, ca școlar băgător de seamă. Nu trecu mult și nu'ĭ ajunse numaĭ atât: descoperind în casa luĭ o vioară veche ca și lumea, care da niște sunete răgușite, îĭ trecu prin cap ideia ca să se facă muzicant. Pentru ce n'ar găsi el mijlocul să dea viață coardelor ăstora, să facă să treacă în ele puțințel suflet dintr'însul. Coardele dedeaŭ sunete, apoĭ cânta și din gură, cânta bine, improvizându'șĭ ariile, pentru ce n'ar cânta cu vioara? Pasĕrile săĭ fie profesoriĭ luĭ; el să le asculte acompaniindu-le.

Și Petre crescuse devenind adevĕrat artist. Bĕtrîniĭ plângeaŭ când trăgea el pentru ultima oară cu arcușul, sfîrșind o melodie înceată și tristă, și fetele simțiaŭ furnicĭ în picioare, când începea el să cânte un cadril orĭ o polcă.

Petre ajunse lăutarul tutulor satelor din prejur; nu se făcea nuntă fără ca să nu vie săl caute de la depărtărĭ de maĭ multe leghe. O vioară nouă frumoasă luase locul celeĭ vechĭ care acum sta atârnată într'un cuĭ în odaia luĭ, lângă un Hristos vechĭ afumat. Petre câștiga parale puține: cânta pentru dragul arteĭ, lăsând pe fie-care ca să-ĭ dea cât va voi. Berrișonul acesta se găsea fericit; păstrându'șĭ însă aerul luĭ serios amestecat cu puțină melancolie; se găsea fericit, da, însă îĭ lipsea ceva, și câte o dată, ceasurĭ întregĭ, se gândea cam ce'ĭ lipsește.

* * *
II

Veni însă o zi când în biată coliba luĭ intră o rază de soare. Ah! în ziua aceea Petre nu se maĭ gândi cam ce 'ĭ lipsește; golurile inimiĭ luĭ se umpluseseră, nu maĭ dorea nimic..... nimic..... fiindcă iubea. Dragostea venise săĭ bată la ușe, subt figura încântătoare a uneĭ fete gingașe pe care o chema Marta, care ședea într'un sat vecin. Se cunoscuseră la o nuntă, pe urmă se vĕzură des; scurtă vorbă, se adoraseră. Ce frumos lucru e să fiĭ tînĕr și să iubeștĭ!

Ah! ce bune ceasurĭ de beție petreceaŭ împreună, plimbându'se la braț, prin desișurile păduriĭ. Cum tremuraŭ eĭ lipițĭ unu de altul, când auzeaŭ cântecele pasărilor înamorate, și cum îĭ făcea instinctul să 'șĭ apropie buzele pentru o sărutare dulce și lungă.

Era primăvara. In pădure era numaĭ dragoste și Marta, îmbătată de trezăririle natureĭ în amor, se dăduse cu bucurie, fiindcă momentele, când sufletul întreg se dă prea-iubituluĭ, nu se găsesc de cât o singură dată într'o viață.

Trăiaŭ fericițĭ fără știrea lumiĭ, fiind că Marta, ca femee adevĕrată, știa să găsească chițibușurĭ pentru ca tatăl sĕŭ să nu bănuiască nimic. Muma eĭ murise, findcă o mumă ar fi priceput'o; ar fi citit în ochiĭ copileĭ sale seva de viață care deborda.

Atâta fericire nu trebuia să ție mult. Intr'o zi Marta veni cu lacrimile în ochĭ la locul unde se întîlniseră întîia oară. S'aruncă, plângênd cu suspine, în brațele luĭ Petre, și 'ĭ spuse, abia putênd vorbi, că tatăl sĕŭ voia s'o mărite.

Lucrurile eraŭ regulate, mirele aducea o bucată de pămînt frumoasă, pe care de multă vreme pusese ochiul tatăl eĭ. Marta se rugase, căzuse în genuchĭ, spusese că inima'ĭ era dată, că iubea pe altul.

— Atât maĭ rĕŭ, respunsese mojicește țĕranul, flăcăul luĭ Simon e o partidă frumoasă și tu aĭ să te mărițĭ cu dînsul. Și acum, isprăvește cu fleacurile, și maĭ cu seamă să îngrijeștĭ să nu 'țĭ vie amantul placi, fiindcă l'aș omorî ca pe un câine, m'auzĭ bine? Fiindcă dacă ar intra astfel de lucru în urechia Simonilor, s'ar strica tot și eŭ aș pierde bucățica aia frumoasă de pămînt de lângă gârlă.

Când auzi Petre acestea, căzu pe gândurĭ. Se întristă ca și altădată și între pleope i se strivi o lacrimă; însă nu trecu mult și maĭ prinse inimă; ridică cu mândrie capul:

— Nu maĭ plânge, Marto, am să mĕ duc la tatăl tĕŭ, am să 'ĭ mărturisesc că te iubesc, am să 'ĭ spun cât de mult doresc să te fac fericită; eŭ sînt sărac, însă am meserie bună, și am să câștig parale; până acum nu aveam ce să fac cu paralele, însă azĭ vreaŭ să am multe, multe pentru ca să te resfețĭ în ele. Am să 'ĭ spun, ce? Că am să 'ĭ cumpĕr bucata de pămînt, na!

Și înveselițĭ, iubițiĭ se duseră să găsească pe tată.

* * *
III

Trecuse primăvara și cu ea trecuse și toată fericirea luĭ Petre; bĕtrînul nu s'a învoit, eĭ s'aŭ încăpățînat, țăraniĭ își jertfesc copii singuruluĭ lor idol, amanteĭ lor, pămîntul.

Bietul lăutar șade pe prispă, maĭ trist și maĭ singur decât orĭ-când; vioara luĭ frumoasă doarme în toc, totul este posomorît în locuința luĭ, până și câinele care se uită galeș la stăpînul luĭ, cu ochiĭ luĭ umezĭ de dobitoc inteligent.

Marta a maĭ venit de două-treĭ orĭ. Îĭ e milă cuiva s'o vază și Petre e silit s'o mîngăe și săĭ șteargă lacrimile.

S'a sfîrșit tot. Marta, galbenă ca și floarea de portocal care'ĭ împodobește pĕrul, s'a legat pentru totdauna cu mirele acesta pe care'l disprețuește fără săl cunoască, cu omul care a furat locul celuĭlalt, locul iubituluĭ eĭ.

Nunta'ĭ mare, nuntașiĭ sînt mulțĭ, e veselie, e tineret mult, tatăl Marteĭ, om falnic, vrea ca să se ducă vestea de nunta fie-și.

In curte, măturată și înpodobită într'adins, este întinsă o masă mare; bĕtrînul a avut chiar o idee originală: a poruncit argatuluĭ ca să strîngă toțĭ boiĭ, vacile, oile și chiar purceiĭ și să iasă înaintea tinereĭ perechĭ și să defileze pe dinaintea nuntașilor.

Mîncară și iar mîncară, peurmă, pe când bĕtrîniĭ vorbeaŭ de recoltele trecute și viitoare, tineriĭ cerură în gura mare să se înceapă jocul, și tocmaĭ voiaŭ să trimită dupe Petre săl aducă să le cânte, când se pomeniră cu el că intră pe poartă.

Marteĭ îĭ scăpărară ochiĭ de bucurie când îl vĕzu. Petre îĭ făgăduise că are să vie la nuntă ca s'o susție, prin prezența luĭ, în momentul acesta greŭ.

— Iacă Petre! Iacă Petre! aide iute, să jucăm.

Aduseră un butoĭ pe care s'așeză lăutarul și polca și cadrilul începură.

Se'nopta. Cerul se presăra cu punte micĭ de aur. Încă puțin și venea ceasul când ginerile trebuia sășĭ ia nevasta de mână și, însoțit de domnișoarele eĭ de onoare, s'o ducă până în pragul cameреĭ nupțiale.

In momentul acesta Marta aruncă luĭ Petre o privire adîncă în care se citi toată desnădejdea eĭ.

— Aide Petre, cântă-ne un cântec d'acelea frumoase cum știĭ tu să cânțĭ fiindcă se duc tineriĭ să se culce! ziseră maĭ mulțĭ flăcăĭ.

Lăutarul, abia suflând, puse mâna pe arcuș și îșĭ deschise inima, lăsând să treacă tot sufletul luĭ în vioară, și coardele, vibrând sub mâna luĭ nervoasă, plângeaŭ și gemeaŭ. In acordurile lor se simția par'că țipete de necaz; pe urmă, deodată eraŭ numaĭ sunete da o dragoste nespusă, ar fi zis cineva că e o mumă care'șĭ mângăe copilul. Insfîrșit, o coardă plesni, un fel de suspin lung, și un corp căzu lung.

Alergară toțĭ: omul murise. Durerea, înpinsă până la paroxism, omorîse pe Petre lăutarul.

* * *
IV

Dupĕ șase lunĭ Marta se duse să se mărite în mormînt cu acela pe care 'l iubise așa de mult.

*

Țĕraniĭ din prejur 'șĭ-aŭ spus unul altuia întêmplarea. Așa că eĭ, acum, spun foarte serios că dacă se întêmplă să se mărite o fată, silită de părințiĭ sĕĭ, la sfârșitul nunțiĭ s'aude gemetele coardelor uneĭ viorĭ, semn sigur de nenorocire.

Și țăraniĭ maĭ spun că sufletul luĭ Petre lăutarul plânge durerea noueĭ mirese.

Spartali.

Din Focșanĭ

Marțĭ la 26 Februarie a avut loc în Sala Clubuluĭ civilo-militar balul organizat de Societatea *Zion*, cu concursul maĭ multor Domnĭ și Doamne, sub președenția D-luĭ D. Strelisker, simpaticul președinte al Soc. Zion *B. B.*

S'a dansat cu multă animație până la 5 ore dimineața.

Incă de la 9 ore vasta sală era deja plină cu tot ce Societatea are maĭ distins. La 10 ore fix muzica Reg. 10 Dorobanțĭ, sub conducerea cunoscutuluĭ eĭ Capel-maestru vechiŭ, Luciŭ, a dat semnalul Valsuluĭ.

Balul a avut o reușită complectă și aceasta se datorește stăruințelor puse de mult grațioasa Doamnă Bertha Strelisker cu concursul D-lor Geldbeutel Geller și Cremenitzer, care toate cu amabilitatea ce le caracterizează aŭ făcut se reușească balul.

Din marea și frumoasa cunună de D-ne am putut observa în teacăt pe D-na Strelisker care purta cu multă grație o toaletă de satin duchesse gris perle, învăluită cu profusiune în dantelă chantilly neagră. D-na Geldbeutel, elegantă în toaletă de royal de mătase albă cu ciucurĭ lațĭ. D-na Cremenitzer, gentilă ca în tot-d'a-una, în faĭ merveilleux negru garnită cu pene rose. D-na A. Geller, încântătoare în alb. D-na Blum, neîntrecută dansatoare în negru. D-na Blumen, din Rîm.-Sĕrat, în alb. D-na Zoller, D-na Neiger, D-na Vogel, D-na Grosman, D-na Flitman, D-na Bernstein, D-na Chan, D-na Chichter și multe altele al căror nume îmĭ scapă.

D-șoarele formaŭ un îmbĕtător buchet de florĭ de primăvară, compus din D-rele: Cremenitzer, ușoară ca o rândunică, în rose; Voegl, un miosotis în rose; Felderman, două viorele în bleu; Carniol, un mănunchiŭ de florĭ de câmp; I. Leesersohn, o roză, toaletă crême brodată cu rose; Geller, Cohn, Somer, gentile în crême; Cahn, Veinbach, Sichter, Israilovicĭ, plăcute în alb; Blumen în rose, etc.

Balul s'a terminat cu un frumos cotillion, unde dănțuitoriĭ și dănțuitoarele și-aŭ primit resplata ostenelelor printr'o ploaie de decorațiunĭ și buchete de florĭ naturale.

Un zionist creștin.

Ultime Informațiĭ

Din cauza plecăreĭ subite a primuluĭ nostru redactor, D. Grigore Ventura, la Galațĭ, directorul nostru, D. Al. V. Beldimanŭ a trebuit să 'șĭ amâie pentru câte-va zile plecarea la Iașĭ.

—✠—

Primăria Capitaleĭ este în mare încurcătură în privința alegereĭ de la 10 Martie, de oare-ce nu știe dacă trebue să elibereze cărțile de alegĕtorĭ, după listele electorale cele vechĭ saŭ după cele nouĭ.

Acum primăria a înaintat ministeruluĭ o adresă cerêndu-ĭ a se pronunța în această cestiune.

—✠—

Domnul Zarifopol a fost numit prefect al județuluĭ Roman.

—✠—

Am fost induși în eroare când am anunțat numirea D-luĭ Dimitrie Donicĭ, ca prefect de Vasluĭ.

Se spune că D. Iorgu Aslan va fi numit în acest post, pentru a combate candidatura șefuluĭ junimiștilor.

—✠—

Ierĭ s'a publicat în ziarul nostru o notiță privitoare la perceptorul culoareĭ de Roșu din capitală, care nu s'ar fi purtat cuviincios cu un contribuabil.

Luând informațiunĭ, suntem datorĭ să recunoaștem că am fost indușĭ în eroare.

Perceptorul de Roșu s'a purtat cum cere legea.

—✠—

Din cauza revărsăreĭ Jiuluĭ și a proasteĭ stărĭ în care se află drumul dintre Calafat și Craiova, poșta sosește în cel d'întâĭ oraș abia o dată pe sĕptĕmână.

Avis D-luĭ Colonel Gorjan.

—✠—

Cu părere de rĕŭ anunțăm încetarea din viață a D-luĭ B. Ștefănescu, profesor la liceul Sf. Sava. Ceremonia înmormântăreĭ se va oficia Duminică, 3 curent, orele 3 p. m., în biserica Oltenĭ, de unde cortegiul va pleca la Cimitirul Belu.

—✠—

Societatea studenților în medicină ținênd ședință publică în ziua de 3 Marte 1891 ora 2 p. m., D. Manicatide M., student în medicină, va ține o conferință despre *câte-va cazurĭ de localisațiunĭ cerebrale cu presintare de piese anatomice*;

b) D. Ionescu-Trifan va vorbi despre *Sifilida Vesiculosa*.

—✠—

A apărut *Hora Dacieĭ*, dedicată armateĭ române.

Cuvinte și muzica de N. S. din Dacia.

Prețul un leŭ și 50 banĭ.

—✠—

Atragem atențiunea publiculuĭ iubitor de spectacolul circuluĭ, asupra reprezentațieĭ de Lunĭ seara, penultima, în *beneficiul D-luĭ Schumann*, neîntrecutul dresor de caĭ și director al circuluĭ.

Credem că publicul, împărtășind regretele noastre pentru plecarea circuluĭ, care ne-a distrat toată iarna, se va grăbi să asiste la reprezentația de Lunĭ.

D. Schumann pleacă la Viena.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viță veche	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ	10	„
Jaques Herdan	40	„
D. Locotenent T. T.	5	„
D. C. N. Moscu	15	„
„ P. Rădulescu	10	„
„ Dimitre Lăzărescu	2	„
„ A. Rosenberg	5	„
„ Michail Gheorghiade	5	„
„ N. Clatinos	5	„
„ G. Constantinescu	2	„
Magazinul „la Mascota“	5	„
Un Sergent din Geniu	2	„
(Va urma) Total	206	50

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 2 Martie.—Camera.—D. Caprivi a declarat ierĭ că Germania nu poate să trimită nicĭ o corabie în apele din Chili, căcĭ ea este nevoită să apere interesele sale în apele chinezeștĭ. Indemnitatea intereselor germane vătămate va fi reclamată pe cale diplomatică.

MADRID, 2 Martie.—Știrea după care o revoluție ar fi isbucnit în insula Cuba este fără temeiŭ.

BERNA, 2 Marte.— Italia nu a cerut încă în mod formal estrădarea luĭ Livraghi.

BUENOS-AYRES, 3 Marte.— Bursele și băncile s'aŭ redeschis.

RIO-JANEIRO, 2 Marte — *Jurnalul de comerț* anunță că o întrunire numeroasă de senatorĭ, de deputațĭ, de ofițerĭ și de ziariștĭ a decis să se publice un manifest pentru a protesta contra politiceĭ guvernuluĭ.

BERLIN, 2 Marte.— D-nul Windthorst a murit azĭ dimineața la orele 8 și un sfert.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.